18/03/2021

Ιερισσού Θεόκλητος: “Η κοινωνία μας μοιάζει με κοιλάδα εγωιστών”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου

Στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό του Αγίου Στεφάνου Αρναίας τέλεσε, το απόγευμα της Τετάρτης, την πρώτη Εσπερινή Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία της φετινής Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής ο Μητροπολίτης Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου, κ. Θεόκλητος.

Ο Σεβασμιώτατος αφού ανέλυσε τα μέρη της Θείας Λειτουργίας, αναφέρθηκε εκτενώς στο “κλίμα” της ταπεινώσεως που αναδίδει η Προηγιασμένη. Κατ’ αρχήν παρατήρησε ότι η ταπεινοφροσύνη είναι αρετή θεοδίδακτη, αφού αυτήν δίδαξε με τη σάρκωση και έλευσή Του στον κόσμο ο Κύριος, γενόμενος δούλος και διάκονος των πάντων χάριν της σωτηρίας του ανθρωπίνου γένους. “Εταπείνωσεν” και “παρέδωκεν” Εαυτόν υπέρ της του κόσμου ζωής και σωτηρίας.

“Δεν χρειάζεται να ψάξουμε πολύ για να ανεύρουμε έναν εγωιστή. Δίπλα μας ευρίσκεται και μάλιστα αναμεταξύ μας κινείται, ίσως να είναι και ο ομιλών ... ***Η κοινωνία μας μοιάζει με μια κοιλάδα εγωιστών που διεξάγουν αγώνα επιβολής, ποιος σε ποιόν θα επιβληθεί.*** *Εδώ ευρίσκεται η αιτία των πολλαπλών κρίσεων που μαστίζουν την κοινωνία μας από την πνευματική, έως την οικονομική, οικογενειακή και εθνική μας κρίση. Ο εγωισμός διαφαντεύει γιατί*

λείπει απ' τον καθένα μας η αυτογνωσία, η δύναμη που μας οδηγεί να γνωρίζουμε τα όριά μας, η ποιότητα που σαν λείπει καθιστά τον εαυτό μας σκουλήκι έρπον, ικανό να προκαλεί στους πάντες την αηδία, την ανατριχίλα και την απέχθεια. Σαν μάθει ο άνθρωπος ποιος είναι, βεβαίως θα αποκτήσει συνείδηση της αξίας του, των δεξιοτήτων του, των προσόντων του. Μα θα γνωρίσει και τις πτώσεις, τις αδυναμίες του, τις ατέλειες και τις σκοτεινές του "όψεις". Θα μάθει ότι είναι μίξη γηίνου και αιωνίου και πως το αιώνιο οφείλει να πληροί και να ποδηγετή το πρόσκαιρο, τη λάσπη δηλαδή", είπε.

Η αλαζονεία, σημείωσε ο Επίσκοπος, έκλεισε τον Παράδεισο για το Αδαμιαίο γένος. Η ταπείνωση ξεκλείδωσε την θύρα της Εδέμ. Ο εγωισμός του Αδάμ, που γέννησε την ανυπακοή στον Θεό, μας απέκοψε από το κλήμα της Ζωής. Η υπακοή του Δευτέρου Αδάμ, του Χριστού μας, στον Πατέρα Του, υπακοή μέχρι θανάτου, θανάτου δε Σταυρού, έστερξε να φυτρώσει λαμπρότερο και σωστικό το Κλήμα της Ζωής. Γέννησε το ποτήριο της Σωτηρίας με του Χριστού το Τίμιο Σώμα και το Πανάσπιλο Αίμα, προσφέροντας δυνητικά λύτρωση στο γήινο και αφθαρσία και αθανασία στο πρόσκαιρο. Γέννησε την απαρχή μιάς νέας βιοτής, της αιωνίου, σπέρνοντας αθανασία στα ξερά κόκκαλα τα θερισμένα απ' το δρεπάνι της οίησης και την έπαρση του ατομισμού.